

imod sig, maatte han vige. Til at slutte dette har jeg været berettiget, og saaledes maa alle Færinger slutte.

Den højtærede Minister mente, at Embedsmændene, ogsaa Amtmændene, i deres Embedsvirksomhed skulde holde sig neutrale og ikke blande sig i Politik. Heri er jeg for saa vidt enig med den højtærede Minister; men at forlange af Amtmanden over Færøerne, der er Lagtingsmand, at han overhovedet ikke skal stemme i de Sager, der behandles i Lagtinget, synes jeg er aldeles urimeligt. Saa maa man da snarest muligt søge at befri Amtmanden for den Lagtingsmandsvirksomhed; for at skulle sidde der og være 1 Medlem af de 22, der udgør Lagtinget; og aldrig turde afgive sin Stemme, det forekommer mig at være en ganske uværdig Stilling for den 22de Lagtingsmand. I øvrigt forekommer det mig, at Amtmand Rytter, og det er ham, der har været Tale om fra min Side, altid har holdt sig neutral eller saa godt som altid. Jeg synes ikke, han nogen Sinde i sin Embedsvirksomhed er optraadt politisk, det har i alt Fald aldrig stødt mig. Det skulde da være en enkelt Gang, da Amtmanden efter Ordre fra den højtærede Statsminister maatte ekspedere en politisk Udtalelse til en Folketingskandidat. Det stødte mig egentlig, men Amtmanden var ogsaa ked af, at han var nødt til at ekspedere denne Udtalelse; det skal siges til hans Ros.

Den højtærede Statsminister opfordrede mig til at læse noget op af en Artikel; deraf vilde det fremgaa, at vedkommende Blads Redaktion havde taget Afstand fra det, jeg anførte af en Artikel i Bladet. Jeg har jo nu ikke her Tiden til min Raadighed; min Tid er begrænset, medens dette ikke er Tilfældet for den højtærede Statsministers Vedkommende. Jeg har derfor afgivet vedkommende Avis til den højtærede Statsminister og vil lade ham finde den Bemærkning, hvori Afstand tages, og oplæse den.

Den højtærede Minister kom saa ind paa Spørgsmaalet om Amtsfuldægtig Ege, og jeg forstaaer den højtærede Minister saaledes, at han mente, Amtsfuldægtig Ege ikke kunde faa Embede paa Færøerne, fordi han skulde forlade Færøerne sammen med de 3 Embedsmænd, der i Foraaret begærede deres Afsked. Det forekommer mig at være ganske uretfærdigt. Vi ved allesammen, det ved i hvert Fald den højtærede Statsminister, at Amtsfuldægtigen er privat antaget af vedkommende Amtmand, og naar Amtmanden søger sin Afsked og rejser bort, er Fuldægtigen ikke mere antaget

og er altsaa nødsaget til at rejse, hvis han ikke kan skaffe sig anden Virksomhed. Det skulde Fuldægtig Ege ogsaa. Han var antaget af Amtmand Rytter, og naar denne ikke mere er paa Færøerne, har Fuldægtig Ege ingen Stilling deroppe og rejser med. Men at den Omstændighed, at han maatte rejse sammen med den Mand, der havde antaget ham, skulde bevirke, at han ikke kunde faa Embede paa Færøerne, det forekommer mig, som sagt, at være meget uretfærdigt.

Til den højtærede Kirkeminister vil jeg ogsaa gerne henvende nogle faa Ord. Det fremgik nærmest af de Bemærkninger, den højtærede Kirkeminister rettede til mig, at jeg skulde have udtalt mig nedsættende om Provst Dahl i en personlig Samtale med den højtærede Minister. Det maa jeg paa det allerbestemteste benægte. Jeg har til enhver Tid sagt, at jeg mener, han ikke burde være Provst, men at en anden burde udnævnes til Provst. Jeg har endvidere, da der var Tale om, at den anden ikke var repræsentativ nok, udtalt mig om, hvorvidt Hr. Dahl var mere repræsentativ. Nu fik man det Indtryk af den højtærede Kirkeministers Udtalelser, at jeg oven i Købet havde sagt, at Provst Dahl ikke var nogen smuk Mand; Ministeren opdagede imidlertid, at han var en smuk Mand. Jeg maa paa det allerbestemteste benægte at have udtalt noget som helst om, at Hr. Dahl ikke var en smuk Mand. — Med Hensyn til Værdsættelsen af Hr. Dahls Salmer vil jeg dog mene, at jeg som Færing, som Medlem af den Menighed, hvor disse Salmer skal synges, ogsaa kan have nogen Mening om Værdien af dem. Jeg tror dog nok, at hvis de Salmer, Hr. Dahl har forfattet, skulde være af den Beskaffenhed, at Menigheden paa Færøerne ikke er i Stand til at vurdere dem, saa kan de ikke have noget synderligt Værd; hvis man skal være Præst eller Biskop eller maaske Minister for at kunne forstaa Værdien af disse Salmer, synes jeg ikke, de kan have større Værdi i Praksis.

Om Oversættelsesarbejdet har jeg udtalt mig, da jeg for et Øjeblik siden havde Ordet, og jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa. Jeg sætter i hvert Fald min Mening om Oversættelsesarbejdet imod Pastor Bruuns Mening om det samme Arbejde. Naar det fremgik af Hr. Bruuns Brev til Ministeren, at han har skrevet, han ikke kunde tænke sig, at Hr. Dahl kunde gaa med til politisk uforsvarlige Afgørelser i Lagtinget, maa jeg spørge den højtærede Kirkeminister, om han mener, det er en forsvarlig Afgørelse at gaa med til at drive det